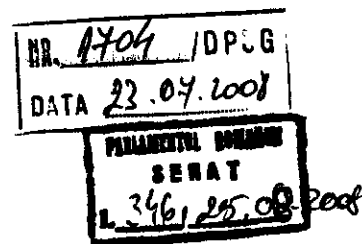

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică*, inițiată de domnul deputat Valeriu Alexandru Ungureanu din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 147/2008).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică*, urmărindu-se:

- *actualizarea și punerea în concordanță cu prevederile art. 120 alin. (1) din Constituția României, republicată, și anume principiul deconcentrării serviciilor publice;*

- *prevederea expresă a datei publicării actelor normative pentru stabilirea curgerii termenelor;*

- obligarea autorităților publice să asigure în mod efectiv participarea cetățenilor la ședințele publice.

II. Propuneri și observații

1. Prin modificarea **art. 4 lit. a)** se dorește includerea instituției Guvernului printre autoritățile administrației publice centrale, obligate să respecte dispozițiile acestei legi. Menționăm că, potrivit art. 116 din Constituția României, „*Ministerele se organizează numai în subordinea Guvernului*”, iar instituția Guvernului nu reprezintă o entitate separată față de ministere, astfel încât acesta să poată funcționa fără existența ministerelor, motiv pentru care considerăm ca lipsită de eficiență intervenția legislativă propusă.

2. Referitor la modificarea **art. 6 alin. (2)**, prin care se dorește includerea „*datei publicării*” în cadrul anunțului referitor la propunerea de elaborare a unui act normativ. Apreciem că această dată de publicare nu se poate stabili chiar din primul moment în care se declanșează procedura consultărilor în vederea elaborării actelor normative, deoarece în cadrul acestui proces nu sunt stabilite termene și date fixe în care Parlamentul, Guvernul sau celelalte autorități publice locale și centrale să poată fi în măsură să adopte aceste acte normative. Publicarea actului normativ încheie acest proces, numai în cazul în care în urma dezbaterilor s-a decis adoptarea acestuia, publicarea lor fiind o procedură administrativă obligatorie pentru intrarea actului normativ în vigoare.

3. Apreciem că modificarea propusă pentru **art. 6 alin. (9)** nu va produce efectele dorite, deoarece starea de urgență, starea de necesitate, starea de mobilizare, precum și starea de război sunt considerate circumstanțe excepționale, procedura de adoptare a actelor normative în aceste condiții fiind procedura de urgență.

4. Considerăm ca fiind insuficient motivat în cadrul *Expunerii de motive* care este criteriul în baza căruia a fost stabilită la **art. 7 alin. (3)** asigurarea unui necesar de 25 de locuri disponibile în cazul participării persoanelor la dezbaterile publice.

Precizăm că inițiatorul ar fi trebuit să ia în considerare complexitatea diferită a problemelor ce pot fi supuse dezbaterii, precum și diferențele de dotare logistică și administrativă a autorităților publice care organizează respectivele ședințe publice.

5. Nu considerăm oportună nici modificarea **art. 15** din Legea nr. 52/2003, în sensul instituirii regulii potrivit căreia, *„la locul de desfășurare a ședințelor publice va fi afișat regulamentul de organizare și funcționare al autorității publice”*, întrucât Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, instituie deja această obligație în sarcina autorităților/instituțiilor publice (alin. (1) al art. 5).

6. Referitor la înlocuirea termenului *„descentralizat”* cu *„deconcentrat”* din cadrul **art. II**, precizăm următoarele:

Conform art. 2 din *Legea cadru a descentralizării nr. 195/2006*, *„deconcentrare”* reprezintă *„redistribuirea de competențe administrative și financiare de către ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale către propriile structuri de specialitate din teritoriu”*, iar *„descentralizarea”* presupune *„transferul de competență administrativă și financiară de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice locale sau către sectorul privat”*. Prin urmare se pune în discuție înlocuirea *„transferului”* cu *„redistribuția”* de competențe administrative și financiare.

De altfel, chiar din textul constituțional rezultă că *„deconcentrarea”* are un alt conținut decât *„descentralizarea”*, întrucât se referă la *„serviciile publice ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale”*. De asemenea, aceste servicii publice sunt conduse, așa cum prevăd normele constituționale de către prefect. Ele sunt structuri organizatorice ale ministerelor sau ale altor organe ale administrației publice centrale de specialitate, organizate în unitățile administrativ-teritoriale, prin care acestea își exercită atribuțiile în județe, municipii, orașe și comune.

Precizăm că nu toate ministerele își organizează în teritoriu astfel de servicii publice, întrucât atribuțiile unora se realizează, în concret, doar la nivelul întregii țări, nu și al unităților administrativ-teritoriale. În schimb, unele ministere își organizează astfel de servicii publice nu numai la nivelul județelor, ci și al municipiilor, orașelor și comunelor. Este de relevat și faptul că principiul deconcentrării serviciilor publice este prevăzut de norma constituțională după principiul descentralizării și cel al autonomiei locale. Acest lucru are o semnificație proprie, care decurge din faptul că serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și celorlalte organe centrale sunt legate structural și organic de administrația statului, nu de autoritățile administrației publice locale, între ele și aceste autorități publice neexistând

nicio legătură, deși serviciile publice deconcentrate își exercită atribuțiile în domenii care interesează direct colectivitățile locale și, deci, autoritățile administrației publice locale.

În concluzie, înlocuirea termenului „descentralizat” cu „deconcentrat” nu se poate face fără a se aduce atingere principiilor constituționale prevăzute la art. 120, precum și a celor prevăzute de Legea nr. 195/2006.

7. Întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct autoritățile administrației publice locale, având în vedere dispozițiile art. 8 din Legea nr. 215/2001, menționăm că, înainte de adoptarea oricărei decizii, cu privire la soluțiile propuse ar trebui consultate și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului